

69. COMPARTIR EN TEMPS DE CRISI

Després del menyspreu de que fou objecte a Natzaret i de rebre la mala notícia de la decapitació del seu mestre i precursor, Joan Baptista, Jesús s'ha hagut d'exiliar. La seva vida també corre perill. «En assabentar-se'n, Jesús es retirà *d'allí*», del territori governat per Herodes, «en barca vers un lloc desert i solitari» (Mt 14,13). Volia reflexionar en «un lloc desert», com aquell on féu l'experiència de ser el Messies d'Israel, retirant-s'hi amb els seus deixebles sobre quina seria l'estratègia a seguir. Però, «en assabentar-se'n les multituds, el seguiren a peu des de les ciutats». Són una multitud de seguidors que li resten fidels. Jesús se'n compadeix, però als deixebles els fan nosa. D'aquí que els envaeixi la foscor. Ells ho tenen molt clar: «Desert és aquest lloc i l'hora (de sopar) ja ha passat» —li fan avinent—; «acomida les multituds, que se'n vagin a les aldees a comprar-se queviures». La resposta de Jesús és més contundent en el Còdex Beza: «No tenen necessitat d'anar-se'n, doneu vosaltres de menjar a ells!» (lit.). Tan fàcil que era treure-se'ls del damunt! «No tenim aquí sinó cinc pans i dos peixos!», reconeixen de mala gana. «Porteu-me'ls!», els contestà. «Ordenà que la multitud es recolzés sobre l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció i, tot partint-los, donà als deixebles els pans, i els deixebles a les multituds.» Jesús vol que els dotze deixebles comparteixin amb les multituds d'altres seguidors d'allò que tenen. La lliçó que els imparteix va molt més enllà d'un simple miracle: «En menjaren tots i quedaren saciats i recolliren el sobrant dels fragments: dotze cistelles plenes.» Hi ha pa per al present i el futur d'Israel. És el senyal que tothom esperava: Quan vingui el Messies — deien— hi haurà pa per a tothom. De fet, «els qui en menjaven eren exactament cinc mil homes adults, sense comptar els infants i les dones», persones adultes amb vista a la construcció del regne de Déu. Per als deixebles, en canvi, l'ocasió era propícia per prendre el poder. Per evitar-ho, Jesús «tot seguit forçà els deixebles» (en el Còdex Beza no hi figura els «seus», distanciant-se d'ells), «els forçà a pujar a la barca i avançar-se-li a l'altra riba», la riba pagana, «mentre acomiadava les multituds» de seguidors.

Josep Rius Camps,